ॐ

യദാ ഹ്യധർമ്മേണ തമോധിയോ നൃപാ
ജീവന്തി തത്രൈഷ ഹി സത്വത: കില
ധത്തേ ഭഗം സത്യമൃതം ദയാം യശോ
ഭവായ രൂപാണി ദധദ്യുഗേ യുഗേ (1-10-25)

സൂതൻ തുടർന്നു:
ദുർവൃത്തികളായവരെകീഴടക്കി ധർമ്മിഷ്ടനായ യുധിഷ്ഠിരനെ രാജാവാക്കിവാഴിച്ചതിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ സംതൃപ്തനായി. യുധിഷ്ഠിരനാകട്ടെ ഭീഷ്മപിതാമഹൻെറ ഉപദേശവാക്കുകൾകേട്ട് മനോവിഷമംമാറി രാജ്യത്തെ നീതിയുടേയുംപ്രേമത്തിൻേറയും പാതയിൽ നയിച്ചുപോന്നു. ദേവതകൾ സംപ്രീതരാവുകയും നാട്ടിൽ ഐശ്വര്യത്തിൻെറ മന്ദഹാസം വിടരുകയുംചെയ്തു. ദുഷ്ടതകൾക്കറുതിവന്നതോടെ ജനത്തിൻെറ മാനസികവും കായികവുമായ ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടി. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പാണ്ഡവരുടെ അനുവാദത്തോടെ ഭാരതത്തിൻെറ പടിഞ്ഞാറേതീരത്തുള്ള തൻെറ രാജ്യമായ ദ്വാരകയിലേക്കുപുറപ്പെട്ടു. ആ വേർപാട് പാണ്ഡവർക്കും കൃഷ്ണനും ഒരുപോലെ വേദനാജനകമായിരുന്നു. കൃഷ്ണകഥകൾ കേൾക്കുന്നവനുപോലും ആകഥകൾ എത്രകേട്ടാലും മതിവരില്ല. പാണ്ഡവർക്കാകട്ടെ ആ കൃഷ്ണനെ നേരിട്ട് അടുത്തറിയാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവർക്കതെങ്ങനെസഹിക്കാനാകും? എങ്കിലും അതായിരുന്നു വിധി.

പാണ്ഡവർ കൃഷ്ണന് വമ്പിച്ചൊരുയാത്രയയപ്പു നൽകി. അവർ ഹസ്തിനപുരത്തിൻെറ അതിർത്തിവരെ അദ്ദേഹത്തെപ്പിന്തുടർന്നുചെന്ന് യാത്രാമംഗളം നേരുകയുംചെയ്തു. ഭഗവൽ പ്രേമികളായ സാധുഗ്രാമീണ സ്ത്രീകൾ ഭഗവാനെ കൺകുളുർക്കെ കണ്ട് അവിടുത്തെ അപദാനങ്ങൾ ഇങ്ങിനെവാഴ്ത്തി.

“അല്ല സുഹൃത്തെ, ഇതു പരമാത്വായനിന്തിരുവടിതന്നെയല്ലയോ? സർവതിൻേറയും സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരകാരണഭൂതനായ അവിടുന്ന് വിശ്വത്തിനധിപനാണല്ലോ. മഹാമുനിമാരും മഹാത്മാക്കളും ദിവസവും പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്ന ആ ഭഗവാൻ ഇതുതന്നെയല്ലയോ? വേദപുരാണങ്ങളും വർണ്ണിക്കുന്നത് അവിടുത്തെയല്ലെ? അചഞ്ചലമായഭക്തികൊണ്ടു പരമപവിത്രമാക്കിയഹൃദയത്തിൽ അങ്ങയുടെദർശനമാണല്ലോ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ യെല്ലാംകീഴടക്കിയ യോഗിവര്യന്മാർ കാംക്ഷിക്കുന്നത്. അവർ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നത് അവിടത്തെ ചെന്താമലരടികളാണല്ലൊ. അവിടുത്തേക്ക് മാത്രമേ ഹൃദയത്തെശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു. എപ്പോഴെല്ലാം ഭരണാധികാരികൾ അധർമ്മത്തിൻെറവഴിക്കു നീങ്ങുന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം പവിത്രതയുടെ പര്യായമായ അങ്ങ് പലരൂപങ്ങളിൽ ദിവ്യപ്രഭാവം കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങിവരുന്നു. ദിവ്യതയുടെ പ്രഭാവമായ അനന്തശക്തി, വിശ്വസാന്നിദ്ധ്യം, സത്യം, നീതി, ദയ, ദിവ്യപ്രവൃത്തികൾ എന്നിവയും അപ്പോൾ പ്രകടിതമാകുന്നു. അവിടുന്ന് പിറന്നുവളർന്ന കുലവും ദ്വാരകയും അവിടുത്തെജനങ്ങളുമെല്ലാം ധന്യരത്രെ. അദ്ദേഹത്തെ പരിണയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീജനങ്ങൾ ധന്യരും സ്ത്രീകുലത്തിനുതന്നെ അഭിമാനവുമാണ്.”

ശ്രീകൃഷ്ണൻ മന്ദഹാസംപൂണ്ടു. വില്ലാളിവീരന്മാർക്കും മഹാരാജാക്കന്മാർക്കും പ്രത്യക്ഷമാവാതിരുന്ന സത്യത്തെ നിർമ്മലമായപ്രേമംകൊണ്ട് സാധുഗ്രാമീണസ്ത്രീകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാണ്ഡവരോട് യാത്രപറഞ്ഞുപിരിഞ്ഞ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഭാരതത്തിലെ പലരാജ്യങ്ങളും മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേസന്ദർശിച്ച് സ്വീകരണങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു. അങ്ങിനെ പടിഞ്ഞാറേത്തീരത്തെത്തിച്ചേർന്നു.